

Έρημον Μεσόβουνον

(23/10/1941)

Μαύρον ημέραν ξημερών' - μαύρον καταραμένον
το Μεσόβουνον ερήμωσεν - αέτσ' έτον γραμμένον.

Έσ σα είκοσ' τρία Οκτωβρί' - και του σαράντα έναν
έκαψαν και-ν ερήμαξαν - κι οπίσ' τιδέν 'κ' επέμ'ναν.

Τα ραχία επερικύκλωσαν - οι ανθρώπ' ορθά 'κ' εγνέφ'σαν
αχ έρημον Μεσόβουνον - τα όνειρα σ' ενέβ'σαν.

Κλαίν' οι μανάδες τα μωρά - βοούν τα πολυβόλα
εχάσαμε τ' ανθρώπ'ς εμουν - echάσαμ' ατα όλα.

Σείουν βοούνε τα ραχά - τα παλληκάρα σβήν'νε
και τα πουλία από ψηλά - ατά πα δάκρα 'κχύν'νε.

Το αίμαν 'κχύεται ποτάμ' - πόνος και δυστυχία
πρόσφυγες ξαν εγένουμ'νες - 'ς σα ξένα τα χωρία.

Στίχοι: Χρήστου Ακριτίδη